

Arrest

nr. 35 455 van 8 december 2009
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken,
thans de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 3 maart 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 3 december 2007 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op het arrest van de Raad van State van 4 juni 2009 met nr. 193 862 waarbij het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 31 juli 2008 met nr. 14 760 wordt vernietigd.

Gelet op de beschikking van 15 september 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2009.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter Ch. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. BUYASSE, die loco advocaat M. DEKUYPER verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 20 november 2007 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 3 december 2007 verklaart de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk. Deze beslissing wordt ter kennis gebracht op 2 februari 2008. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“(...) De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart hetzij de motivering die toelaat betrokkene vrij te stellen van deze voorwaarde op grond van artikel 9ter, §1, derde lid van de wet (K.B. van 17 mei 2007 artikel 7, §1, eerste lid), m.n.: dat net zoals in de voorgaande aanvraag op basis van artikel 9bis, ook in huidig verzoek op basis van artikel 9ter geen afschrift voorligt van een identiteitskaart, noch van een internationaal paspoort. Dat als nieuw gegeven het gemotiveerd schrijven aanhaalt dat de Armeense in België ‘voor hem geen paspoort (kan) afleveren’. Dat de betrokkene evenmin naar Armenië kan reizen gezien zijn medische toestand. Dat het bewuste attest een afschrift is van een document met referentie 306/408 van 26 oktober 2007 uitgaande van de Armeense Ambassade in België. Dat dit attest stelt dat voor Dhr. E.H. niet kan worden bevestigd dat hij de Armeense nationaliteit bezit. Dat dit enkel kan gebeuren ‘on the basis of the original Photo ID (passport, military document etc.)’. Dat ten eerste de nuance dient te worden aangebracht dat de Ambassade geen paspoort kan afleveren, doch dat het correcter is te stellen dat de Ambassade niet in staat is betrokkene te bevestigen als Armeens staatsburger. Dat betrokkene m.a.w. een paspoort dient aan te vragen. Dat eten tweede het kan worden aanvaard dat een nationale staat of de vertegenwoordiging van die staat in het buitenland een onderzoek wil voeren of iemand inderdaad een staatsburger is en dit niet aanvaardt enkel en alleen op basis van verklaringen van een persoon.

Dat het bovendien verbaast dat wel een geboorteakte toegevoegd wordt voor Mv. E.N., voor wie de aanvraag ook wordt ingediend, terwijl voor haar blijkbaar bij de Armeense Ambassade geen stappen worden ondernomen, hetzij om een paspoort/identiteitskaart aan te vragen hetzij de nationaliteit te bevestigen’. Dat overigens, zoals blijkt uit de regelgeving betreffende artikel 9ter, een geboorteakte niet als een voldoende bewijs van identiteit en nationaliteit kan worden aanvaard om een ontvankelijke aanvraag in te dienen.

Dat het niet overtuigt dat de betrokkenen inderdaad geen identiteitskaart of paspoort kunnen voorleggen dan wel dergelijke documenten in België niet kunnen verkrijgen. Dat ten eerste Dhr. E.H. een paspoort (identiteitskaart) dient aan te vragen, geen ‘nationaliteitsattest’ van de Ambassade. Dat dit ook geldt voor Mv. E.N., voor wie blijkbaar geen enkele stap ondernomen werd via de Ambassade. Dat ten tweede het opvalt dat betrokkenen na hun aankomst in België blijkbaar wel degelijk contacten bezitten in Armenië om administratieve stukken naar hen over te laten maken, zoals juist de geboorteakte van Mv. E.N., waarop toevoegingen van een notaris staan van 19 november 2007, dus duidelijk aan hen overgemaakt nadat de betrokkenen in België arriveerden.

Dat zij derhalve niet op een voldoende overtuigende wijze aantonen in België geen identiteitskaart of paspoort te kunnen verwerven. (...)”

1.3. De verzoekende partij diende bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 3 maart 2008 een beroep tot nietigverklaring in tegen de voormelde beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 3 december 2007.

1.4. Bij arrest nr. 14 760 van 31 juli 2008 vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing.

1.5. Het bestuur diende op 3 september 2008 een cassatieberoep in bij de Raad van State om de vernietiging te vorderen van het arrest nr. 14 760 van 31 juli 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

1.6. Bij arrest nr. 193 862 van 4 juni 2009 vernietigde de Raad van State het arrest nr. 14 760 van 31 juli 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en verwees hij de zaak naar een anders samengestelde kamer.

2. Over de ontvankelijkheid

Ter terechtzitting stelt de verzoekende partij dat zij niet langer ziek is.

De Raad stelt vast dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zoveel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar deze die thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 51 2479/001, 116 -117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148 037). Het belang dient voorhanden te zijn zowel op het ogenblik van het indienen van het beroep, als op het tijdstip dat de Raad uitspraak dient te doen (RvS 31 maart 1994, nr. 48 816).

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus nuttig effect sorteren.

Uit de parlementaire voorbereiding blijkt dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd gecreëerd voor vreemdelingen die lijden aan een ziekte, waarvoor een adequate behandeling ontbreekt in het land van herkomst of verblijf, waarbij het terugsturen van de vreemdeling een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling in zijn land van herkomst of verblijf (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl.St. Kamer 2005-06, nr. 2478/001, 35*).

Nu de verzoekende partij te kennen heeft gegeven niet langer ziek te zijn en rekening houdend met het voorgaande, dient de Raad ambtshalve vast te stellen dat de verzoekende partij niet meer getuigt van het rechtens vereiste actueel belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht december tweeduizend en negen door:

mevr. Ch. BAMPES,
mevr. M. EKKA,
mevr. A. DE SMET,
dhr. T. LEYSEN,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

Ch. BAMPES